

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Haller Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Csanádi Márk Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében Budapest Környéki Törvényszék 2014. május 7. napján kelt 23.G.28.315/2006/85. számú ítélete ellen a peres felek által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 230.000,- (Kettőszázharmincezer) Ft + áfa másodfokú rész-ügyvédi munkadíjat.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt 110.000,- (Egyszáztízezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket fizessen meg az államnak, az adóhatóság külön felhívására.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt 886.300,- (Nyolcszáznyolcvanhatezer-háromszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes elhatározta a **Sz....., ... u. 18.** szám alatt lévő ... Általános Iskola bővítését, rekonstrukcióját, melynek megvalósítására két változat került kidolgozásra. Az alperes az „A” változat elvégzése mellett döntött és a beruházáshoz szükséges állami támogatás elnyerése után elkészítette az építési engedélyezési tervet, melyet ... Város jegyzője a 219-2/2003. számú, 2003. február 11-én kelt jogerős határozatával jóváhagyott.

A felperes jogelődje és az alperes 2003. szeptember 17-én megbízási szerződést kötött, amelyben az alperes megbízta a felperes jogelődjét az iskola rekonstrukció és bővítési beruházás lebonyolítási feladatainak elvégzésével, az alperes által szolgáltatott engedélyezési tervek alapján. A jóváhagyott és hatóságilag engedélyezett tervdokumentáció tartalmazta az alperes mint megbízó utasításainak összességét. A szerződés 2. pontjában rögzítették a szerződő felek, hogy a beruházás lebonyolítása a létesítmény megvalósításával összefüggő műszaki gazdasági szolgáltatást foglalja magában – a tervezés és kivitelezés nélkül – a műszaki előkészítéstől az üzembe helyezésig. A szerződés 3. pontjában rögzítették a felek, hogy a megbízott szerződése a műszaki átadás-átvételt követően az egyéves utófelülvizsgálattal, illetve ezen kötelezettségek teljesítésével szűnik meg. A szerződés 4. pontja alapján a megbízottat a megbízás teljesítéséért 6.200.000,- Ft + áfa összegű díjazás illette meg, a szerződés mellékletét képező számlázási ütemterv szerinti időpontokban. A szerződés 10. pontjában a felek rögzítették, hogy a szerződést bármelyik fél jogosult azonnali hatállyal megszüntetni. A megbízási szerződés 14. pontjának utolsó mondata szerint a megbízott bármilyen értéknövelő eredmény esetén jogosult az eredmény 10 %-a + áfa összeget a szerződés módosítása nélkül a vállalási díjon felül munkadíj címén felszámítani és számláját a megbízó felé érvényesíteni.

A felperes jogelődje az engedélyezési tervet felülvizsgálta a megbízási szerződés alapján és módosításokat javasolt. A javaslatok alapján 2003. októberére új építési engedélyezési terv készült, amit a kijelölt elsőfokú építésügyi hatóság 219-3/2003. számú, 2003. november 27-én kelt határozatával jóváhagyott. Az új engedélyezési terv alapján elkészült a kivitelezési tervdokumentáció is. A két engedélyezési terv és ennek megfelelően az első engedélyezési terv és a kiviteli terv között műszaki gazdasági tartalmában eltérés volt akként, hogy a korábbi engedélyezési tervhez képest a későbbi engedélyezési tervben és a kivitelezési tervben 110.787.209,- Ft összegű többlet műszaki gazdasági tartalom volt.

A közbeszerzési eljárás eredményeként az alperes a ... '90 Kft.-vel kötött vállalkozási szerződést 2004. április 19-én a kivitelezési munkák elvégzésére bruttó 649.113.361,- Ft vállalkozási díjért.

A kivitelezési munkák megkezdődtek, a felperesi jogelőd a megbízási szerződés alapján ellátta a bonyolítói feladatokat.

Sz..... Város Önkormányzat képviselő-testülete a 225/2005. (VI.14.) Kt. számú határozatával elhatározta a felperesi jogelőd és az alperes között létrejött megbízási szerződés megszüntetését, ezért az alperesi önkormányzat polgármestere a 2005. június 21-én kelt levelében közölte a felperesi jogelőddel az azonnali felmondást, amelyet a felperesi jogelőd 2005. június 24-én vett kézhez.

A felperesi jogelőd a felmondás miatt elmaradt megbízási díj vonatkozásában 2006. február 6-án bruttó 1.375.000,- Ft összegű számlát állított ki az alperessel szemben 2006. február 28-i teljesítési határidővel. Az alperes a számlát nem fogadta be, azt 2006. március 27-én azzal küldte vissza a felperesi jogelődnek, hogy a számla nem felel meg az adójogszabályban írtaknak és vitatta, hogy az alperes jogellenesen mondta volna fel a megbízási szerződést, továbbá vitatta a felperesi jogelőd kártérítési igényét.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2006. december 20-án benyújtott, majd többször módosított keresetében az alperest 12.453.729,- Ft és ennek 2005. június 25-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az 1.375.000,- Ft és járulékaik tekintetében előterjesztett kereseti kérelemmel kapcsolatban elsődlegesen megbízási díjat, másodlagosan kártérítést jelölt meg jogcímként. Állította, hogy a felperesi jogelőd a megbízást teljes körűen teljesítette, ezért jár részére a teljes megbízási díj. A kártérítés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az alperes alapos ok nélkül mondta fel a megbízási szerződést.

A 11.078.729,- Ft és járulékaival kapcsolatban a megbízási szerződés 14. pontjára hivatkozva megbízási díj jogcímen terjesztette elő igényét, vagylagosan kártérítésre hivatkozott, mivel álláspontja szerint az alperes a megbízási szerződést alapos ok nélkül mondta fel.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, vitatva a jogalapot és az összecszerűséget is.

A megbízási szerződés 14. pontja kapcsán az volt az álláspontja, hogy eredmény beállítására lett volna szükség az alperesi fizetési kötelezettséghez, azonban ezt a felperes nem bizonyította.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2014. május 7. napján kelt 23.G.28.315/2006/85. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 11.078.729,- Ft-ot és annak 2005. június 25. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 868.700,- Ft perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra a Magyar Állam részére fizessen meg 82.500,- Ft eljárási illetéket, egyben megállapította, hogy 664.700,- Ft eljárási illetéket a Magyar Állam visel. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozata indokolásában az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a felperes 1.375.000,- Ft és járulékaik megfizetésére vonatkozó kereseti igényét. Megbízási díj címen azért nem jár ez az összeg a

felperesnek, mert állításával szemben teljes körűen a szerződésben rögzített munkát nem végezhetette el, figyelemmel arra, hogy a 2005. június 21-én kelt azonnali hatályú felmondásban a polgármester felhívta a jogelődöt, hogy a birtokában lévő iratanyagot az alperesnek adja át abból a célból, hogy a kiválasztott új műszaki ellenőrrel a helyszínt bejárhassa; a szerződés 3. pontja szerint a megbízási tevékenység kiterjedt a műszaki átadás-átvételt követően az egyéves utófelülvizsgálatig, illetve az utófelülvizsgálatnál felmerült kötelezettségek teljesítéséig.

Az elsőfokú bíróság elfogadta a felperes azon állítását, hogy az alperes a megbízási szerződést alapos ok nélkül mondta fel, mivel az alperes az állítását felhívás ellenére nem bizonyította. A fenti összeg vonatkozásában előterjesztett kártérítés jogcím körében a felperesnek kellett volna bizonyítania a bekövetkezett kár tényét, összecszerúságát és a bekövetkezett kár, valamint az alperesi magatartás közötti okozati összefüggést. A felperes az elsőfokú bíróság felhívása ellenére bizonyítási indítványt ebben a körben nem terjesztett elő, ezért a kár mértékét és tényét nem tudta megállapítani, figyelemmel arra, hogy nem elfogadható az a felperesi állítás, hogy kára a még hátralévő megbízási díj összege, továbbá a felmondás közlése után a felperesi jogelődnek a megbízási szerződés teljesítése körében már nem kellett tevékenységet kifejtene.

A 11.078.729,- Ft és járulékai iránt előterjesztett kereseti kérelem elbírálása körében az elsőfokú bíróság a megbízási szerződés 14. pontjának szövegéből indult ki. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tervekben megmutatkozó gazdasági, műszaki különbség még nem tekinthető a szerződésben írt eredmény elérésének, mivel a szerződés tartalma szerint tényleges eredmény elérése esetén volt fizetési kötelezettsége az alperesnek. A jogellenes alperesi felmondás miatt a felperesi jogelőd elveszítette azt a lehetőségét, hogy ráhatással legyen az eredmény bekövetkezésére és így megfelelő díjazásban részesüljön.

Bné dr. M. Á. igazságügyi szakértő szakvéleményének 28. oldalán részletezte, hogy a felperesi jogelőd tevékenysége miatt az alperes 110.787.290,- Ft műszakilag becsült többletberuházási értékhez jutott. Ennek a 10 %-a járt volna a felperesi jogelődnek, amennyiben az alperes jogellenesen nem mondta volna fel a megbízási szerződést. Az igazságügyi szakértő a ténylegesen megvalósult többlet műszaki tartalmat nem tudta meghatározni, de hangsúlyozta, hogy a 2003. októberi engedélyezési tervdokumentáció és a kiviteli tervek összevetéséből az állapítható meg, hogy a 2003. októberi engedélyezési tervek alapján készült el a kivitelezési terv. Ennek megfelelően a kivitelezésnek is a kivitelezési terv alapján kellett elkészülnie. Az elsőfokú bíróság hosszadalmas bizonyítási eljárást folytatott le, e körben azonban további bizonyítás már nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 359. § (1) bekezdése alapján alaposnak találta a felperes 11.078.729,- Ft összegű kártérítési igényét, figyelemmel az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakra is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az alperes is nyújtott be fellebbezést.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával kérte az alperes 1.375.000,- Ft megbízási díj megfizetésére történő kötelezését és másodfokú perköltségben való marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a megbízási szerződést alapos ok nélkül mondta fel, azonban a 3/2006. Polgári jogegységi határozatban foglaltakra figyelemmel kellett volna lennie. Álláspontja szerint köztudomású, hogy egy ilyen volumenű munka felelősségteljes ellátása mellett nem lehet azonos volumenű megbízásokat ellátni. Az elsőfokú bíróság azt nem mérlegelte, hogy a perbeli adatok szerint, tekintettel a munkavégzésre, mekkora időszak lett volna elegendő ahhoz, hogy a perbelivel azonos volumenű megbízási munkát találjon.

A kár összegét a hátralévő megbízási díjban jelölte meg, mivel a megbízási szerződés mellékletét képező számlázási ütemterv szerint a felmondást követően már csak a VII. részszámla kifizetése

volt esedékes. A kára abból származott, hogy elesett attól a jövedelemtől, amelyre a megbízási szerződés alapján – figyelemmel az ütemtervre – az okszerűtlen felmondás miatt biztosan számíthatott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel arra, hogy bizonyítási indítványt terjesszen elő a kár mértékére, tényére vonatkozóan, kivéve a 2014. április 18-án megtartott tárgyaláson, ezért abba a helyzetbe került, hogy a felmondást követő nyolc év elteltére tekintettel nehezkessé vált a bizonyítás a kár mértékére és tényére vonatkozóan.

Az alperes a fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára történő utasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során felmerült tények és bizonyítékok nem megfelelő mérlegelésével, valamint az alperesi tényelődásokat alátámasztó okirati bizonyítékok és szakértői megállapítások figyelembevétele nélkül, illetve ezen bizonyítékok téves értelmezésével meghozott ítélete indokolásában tett megállapításai ellentétesek a perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a peres felek eltérő nyilatkozatait és az okirati bizonyítékokat a felperesi előadást alátámasztó részeiben vette figyelembe, továbbá helytelenül értelmezte a megbízási szerződés felmondása körében irányadó jogszabályi rendelkezéseket. Az elsőfokú eljárás során a felperesnek kellett volna bizonyítani, hogy a megbízási szerződés 14. pontja szerint díjfizetési kötelezettség terheli. Az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában kifejtett jogi álláspontjával részben egyetértett, azt sérelmezte, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő a szakvéleményeiben nem tudta tételesen meghatározni a ténylegesen megvalósult többlet műszaki tartalmat és annak értékét, ezért az így meghatározott megbízási díjkövetelés minden ténybeli és jogi alapot nélkülöz.

Álláspontja szerint a jelen per eldöntése szempontjából irreleváns a felek közötti megbízási szerződés felmondásának ténye, illetve a felmondás jogszerűsége vagy jogellenessége, mivel a felperesi megbízottat a megbízási szerződés teljesítése során az általa elért eredmény bizonyítása esetén akkor is megilleti a megbízási szerződés 14. pontja szerint számított díjösszeg, ha a szerződés időközben megszűnik.

A felperes az elsőfokú eljárás során a bíróság felhívása ellenére a másodlagos jogcímként megjelölt kártérítés vonatkozásában nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, ezért sem a kár ténye és mértéke, sem annak összszerszerűsége, sem pedig a bekövetkezett kárnak az alperes magatartásával való okozati összefüggése az elsőfokú eljárásban nem nyert bizonyítást.

A felperes a fellebbezését a másodfokú eljárás során kiegészítette azzal, hogy **Bné dr. M. Á.** szakértő a szakértői véleményében megjegyezte, hogy a felperes messze túlterjeszkedett bonyolítói hatáskörén, teljes körűen magára vállalta az alperes feladatait a címzett támogatással kapcsolatban. Álláspontja szerint az, hogy az alperes okszerűtlenül mondta fel a szerződést, megalapozza kártérítési igényét, ezért a 3/2006. Polgári jogegységi határozat alapján a neki okozott kárt meg kell téríteni. Köztudomású tény bizonyítani nem kell, az pedig köztudomású, hogy az azonnali hatályú felmondás miatt kár érte, mivel nem tudott azonnal más munkát keresni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – az általa fellebbezéssel nem érintett rész vonatkozásában – kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását.

Előadta, hogy az alperes rosszhiszeműen hivatkozik általa benyújtott okirati bizonyítékokra, mivel az eljárás során az elsőfokú bíróság és az igazságügyi szakértő is több alkalommal kérte okiratok megküldését, amire azonban nem került sor. A felperesi jogelőd a megbízási szerződésben foglalt kötelezettségének eleget tett. A kirendelt igazságügyi szakértő is megállapította, hogy bonyolítói

szerepkörén túllépett, átvette az alperes feladatait, az alperes érdekkörében teljes körű áttekintést végeztetett el az alperesi konzultációkat is magára vállalva. A szakértői vélemény a 28. oldalán állapította meg a felperes járandóságát.

Álláspontja szerint a megbízási szerződés 14. pontját nem lehet kizárólag úgy értelmezni, hogy az értéknövelő eredménynek létre kellett jönnie, mivel ezt a pontot úgy kell értékelni, hogy akkor jár a megbízási díj a felperesnek, ha a két terv között többlet beruházási értéket ér el. Az nyilvánvaló és a szakértői vélemény is megerősítette, hogy a felperes nemcsak értéknövelő eredményt ért el a munkája során, hanem áttekintést végeztetett el a tervezőkkel oly módon, hogy létrejött egy olyan engedélyezési tervdokumentáció és kiviteli terv, amely már alkalmas a címzett támogatás igénybevitelére, illetve a közbeszerzési eljárás lefolytatására. Álláspontja szerint a két engedélyezési, illetve kivitelezési terv műszaki, gazdasági tartalma már az eredmény elérését jelenti, különös tekintettel arra, hogy az első építési engedélyezési terv alkalmatlan volt a címzett támogatás igénybevitelére. Álláspontját a szakvélemény is alátámasztotta. Az alperes 2005. június 24-én felmondta a megbízási szerződést, ezt követően mással már csak műszaki ellenőrzésre kötött szerződést és nincs tudomása arról, hogy módosított építési engedélyt kellett volna kiadni. Az alperes arra sem hivatkozott, hogy eltértek volna a tervektől, nem teljes körűen használták fel a címzett támogatást, vagyis, hogy visszafizették vagy elvonták volna a fel nem használt támogatást. A ténylegesen megvalósult többlet műszaki tartalom körében előadta, hogy ezek részben eltakart szerkezetek, továbbá a szakértő nem kapta meg az alperestől azokat a dokumentumokat, amiket neki kellett volna a szakértő rendelkezésére bocsátani és a szakértő ezért nem tudta meghatározni a ténylegesen megvalósult többlet műszaki tartalmat. Az alperes iratcsatolásának hiánya azonban nem eshet a terhére.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az általa fellebbezéssel nem érintett rész vonatkozásában kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, annak helyes indokaira tekintettel.

A peres felek által benyújtott fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással adott helyt túlnyomó részt a felperes másodlagos jogcímen előterjesztett keresetének, határozata megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

A felperes fellebbezése a VII. részszámlában szereplő 1.375.000,- Ft és járulékai megfizetésére terjedt ki.

A 3/2006. Polgári jogegységi határozat azt mondja ki, hogy visszterhes megbízási szerződés – alapos felmondási ok hiányában történő – azonnali hatályú felmondása esetén a megbízó köteles a megbízott kárát megtéríteni.

A jogegységi határozat indokolása szerint az alapos ok nélkül gyakorolt felmondás miatt fennálló kártérítési felelősséget az indokolja, hogy az alapos ok nélküli jog gyakorlása nem felel meg annak az általános jogelvnek, hogy a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Amennyiben az ilyen magatartás a megbízottnak kárt okoz, a megbízó köteles azt megtéríteni. A megbízó által alapos ok nélkül gyakorolt azonnali hatályú felmondás következményeként a jogszabály által rendelt kártérítő felelősség tehát megfelel a Ptk. általános elveinek és nem áll ellentétben a megbízási szerződés alapvető bizalmi jellegével, azzal, hogy a megbízási szerződést a megbízó bármikor felmondhatja.

A felperes által a fellebbezésében hivatkozott 3/2006. Polgári jogegységi határozat alkalmazására jelen eljárásban valóban lehetőség van, mivel e körben annak van jelentősége, hogy a felmondás

alapos okkal történt-e vagy sem. Az alperes azonnali hatályú felmondása körében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alapos felmondási ok hiányában történt. Ez azonban csak a kártérítés jogalapját teremti meg, a Ptk. 483. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 339. § rendelkezései szerint a kártérítési felelősség feltételeit azonban vizsgálni kell, ahogy arra az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában helyesen hivatkozott. E körben a bizonyítási kötelezettség a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, aki azonban az elsőfokú bíróság felhívása ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő a kár bekövetkeztére, annak mértékére és az okozati összefüggésre, ezért a részszámla összegével megegyező kártérítési igény elutasítására megalapozottan került sor.

Az alperesi fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a perben rendelkezésre álló okiratok és igazságügyi szakértői vélemény Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével hozta meg. A bizonyítékokat nem értelmezte tévesen és a perben tett megállapítások nem ellentétesek az okirati bizonyítékokkal.

A 11.078.729,- Ft és járulékai megfizetése iránt előterjesztett kereseti követelés szempontjából a felmondás ténye valóban irreleváns, ezen igény elbírálásának nem is ez az alapja, hanem a megbízási szerződés 14. pontja, ahogy arra az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában maga is helyesen hivatkozott. A perben kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleménye a rendelkezésére bocsátott okiratokon alapult, a többletberuházási értéket a két terv összehasonlításából állapította meg. Az igazságügyi szakértő a 78. sorszám alatt előterjesztett szakvéleményében leírta, hogy nem volt módja összevetni a többlet műszaki tartalmat magába foglaló 2003. októberi építési engedélyezési tervet a megvalósulási dokumentációval, mert ez utóbbi nem állt rendelkezésére. Így abból indult ki, hogy a 2003. októberi építési engedélyezési tervek alapján készített kiviteli tervek kötelezően tartalmazták a többlet műszaki tartalmakat. A szakvélemény elkészítését megelőzően a 2013. július 15-én tartott helyszíni tárgyaláson **Bné dr. M. Á.** igazságügyi szakértő kérte, hogy a kirendelő végzésben szereplő kérdés megválaszolására az alperes a teljes komplett kiviteli tervet, valamint az általa említett és kifogásolt megvalósulási tervdokumentációt bocsássa a rendelkezésére. A helyszíni tárgyaláson az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) bekezdésére és (6) bekezdésére történő figyelmeztetéssel felhívta az alperest, hogy 8 napon belül csatolja az iratokhoz, azaz közvetlenül adja át a kirendelt igazságügyi szakértő részére a megvalósulási dokumentációt, az ahhoz kapcsolódó kifizetett számlákat és a számlák műszaki tartalmát bizonyító okiratokat is, azzal a figyelmeztetéssel, hogy amennyiben a megadott határidőn belül a felhívásnak nem tesz eleget, úgy a későbbiekben ezen bizonyítási eljárási cselekmény nem foganatosítható, figyelemmel arra, hogy elkészül a szakértői vélemény ennek hiányában. Az alperes az elsőfokú bíróság felhívására semmit nem csatolt, 2013. október 28-án nyújtotta be személyesen az igazságügyi szakértő 78. sorszám alatt a szakvéleményét. Az alperesi adatszolgáltatás hiányában a kirendelt igazságügyi szakértő nem volt abban a helyzetben, hogy a tényleges többletberuházási értéket megállapítsa, amely magatartás az alperes terhére esik.

Mindezekre tekintettel és az alperes által a fellebbezésében felhozott indokok alapján a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti felülmérlegelésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, és további bizonyítás lefolytatására nincs szükség, erre az alperes a fellebbezésében maga sem hivatkozott.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése

alapján – annak helytálló indokaira tekintettel – helybenhagyta.

A peres felek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a fellebbezett pertárgyértékekre, a pervesztesség-pernyertesség arányára – állapította meg a másodfokú perköltséget. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel állapította meg.

A felperesnek a fellebbezésének eredménytelenségére és illetékfeljegyzési jogára tekintettel kell a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket megfizetnie az államnak a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. év január hó 22. napján

Dr. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő